

נחקה ואני מטיילים בואנקובר

The Walking Cane

לילי גולדויין

בסתיו 2010 הגענו בעלי ואני כשליחי קרן-קימת לעיר היפה ביותר בעולם.
מראש הכינו אותנו לכך שואנקובר יפה, אך לקסמו של האוקינוס על גדותיו היא ממוקמת
נוספה גם השלכת שקידמה את פנינו... אין מה להכחיש. זכינו!
בהיותי כבדת ראייה עם שדה ראייה מאוד מוגבל החלטתי שאני אסתדר לבד בעיר הזאת
ואאפשר לשליח לבצע עבודתו נאמנה.
החלטה לחוד ומציאות לחוד!

איך מתניידים לבד בעיר לא מוכרת כששדה הראייה שלך שואף למבט דרך צינור גינה???

במקום מושבנו בארץ הקודש, יקנעם המושבה, התניידתי בכוחות עצמי ברחובות המוכרים
ובנסיעותי לעיר הקרובה השתמשתי בשירות המוניות,
כשכבר הגעתי לעיר הגדולה תל-אביב, מאבק הניידות בכוחות עצמי היה קשה ובחזרה לכפר
הקטן הייתה לי הרגשה שאני חוזרת מטיפוס על הר גבוה שיכולתי לו.
אז מה?

אשב בבית היפה ששכרנו, אסתכל מבעד לחלון, אחכה שיוציאו אותי לטיולים בלי רצועה?
לא בא בחשבון!!!!!!

החלטתי לעשות מעשה, החלטה שכבר חשבתי עליה כבר בארץ, להסתייע במקל נחייה עם
כל הקושי הנפשי שצעד זה דרש ממני.

בידיים רועדות צלצלתי ל- CNIB האגודה הקנדית למען העיוור וביקשתי לפגוש את העובד
הסוציאלי המקומי.

לפגישה עם ברד הגעתי עם בעלי. פגשנו בחור עיוור מקסים שהבין מיד את הקושי שלי
לאחוז במקל. "לילי יקרה, הוא פנה אלי בקולו הנעים, אני כל כך מבין את הקושי שלך
להתחיל לצעוד עם מקל, אך אני רוצה לומר שלי המקל שינה את חיי. אם ברצונך ליהנות
מהשהייה בעיר היפה הזאת תתחילי להשתמש במקל נחייה. זה המקום!!!".
חורף על העיר, רוחות וגשם ולי פגישה ראשונה עם המורה לניידות ועם החבר החדש שלי,
מקל הנחייה שלי - נחקה.

מה אומר לכם חברים וחברות, כל ההתחלות קשות, אך כשהאתגר מתדפק על דלתי אני
יוצאת לכיבושים שלי.

קודם כל דיברתי על נחקה בכל מקום שרק יכולתי. כולם ידעו שיש לי חבר חדש ושאני
מתחילה לבוא איתו באופן קבוע למרכז היהודי. איזה מקום "מצוין" להתחיל לקפוץ ישר
למים, ללא הנחות.

כמובן שהיו תגובות. ועוד איך... מזל שלא ראיתי את התמיהה על פני העוברים לידי. מסתבר
שלפעמים יש יתרונות לשדה ראייה מצומצם.

הטיול הראשון בשכונה הקרובה היה מפחיד אבל לאט לאט הרחקתי ושמתי לב:
המקל הוא סמן לסביבה, וכאן בארץ הקנדים לנכות יש מעמד מכובד. אנשים פינו לי דרך
משני הצדדים וחייכו בנעימות. בחציית הכביש מכוניות עצרו במרחק למראה המקל.
מיקי בעלי טען שללכת איתי זה כמו לצעוד עם המלכה.
אט אט התחלתי לכבוש את העיר.

תחבורה

בואנקובר ישנם מספר אמצעי תחבורה ציבורית: אוטובוסים, רכבת תחתית, מוניות, אוטובוס ימי, מעבורות, טיסות.

אוטובוסים

הנסיעה באוטובוסים מאוד נוחה. בכל תחנה מסומן מספר האוטובוס, יעד הנסיעה ומספר הטלפון של המודיעין. מספרי האוטובוסים מסומנים גם בצד הקדמי של האוטובוס וגם באחורי וגם בצד. המספר מאוד בולט ומסומן בצבע זוהר. כשנפתחות הדלתות הרמקול מודיע את כיוון הנסיעה ובכל תחנת עצירה הרמקול מודיע את היעד הסופי ואת שם התחנה בה עצר האוטובוס. כשאתם בכיסא גלגלים עולה לאוטובוס הנהג מנמיך את מדרגת העליה וגם יורד ומגיש סיוע. בקדמת האוטובוס יש מקום ישיבה מיוחד לנוסעים בכסאות גלגלים וגם מקום ישיבה מיוחד לנוסעים עם מוגבלות. אני בדרך כלל אומרת לנהג את יעד הנסיעה למקרה שלא אשמע את הכריזה. במיוחד התרשמתי מסבלנותם של הנוסעים לכל תהליך העליה והירידה של אדם עם מוגבלות.

רכבת תחתית

אמצעי נוח ומהיר. אני נוסעת חינם המלווה שלי משלם. גם כאן היעד רשום באותיות זוהרות והכריזה מודיעה על היעד והתחנה אליה הגענו. הגישה לתחתית נגישה, יש מדרגות ומעקות ויש מעלית המובילה לרציפים.

מוניות

יש חברה בשם Handy Dart שמספקת לאנשים עם מוגבלות שירות מדלת לדלת במחיר של אוטובוס. צריך להרשם ולאחר מכן אתה קובע איתם שעת איסוף. כמו כן יש חברת מוניות מיוחדת להסעת אנשים עם מוגבלות לפי הזמנה. טוב במיוחד לתיירים. מספר הטלפון 604-255-5111

אוטובוס ימי

שירות אוטובוס שנוסע לצפון ואנקובר. מאוד נוח ומאוד נגיש. יש מעלית המובילה אל האוטובוס מהכניסה והיציאה הנגישות. זאת חוויה נחמדה. אוטובוס אמפיבי!

מעבורות

בחבל זה של קנדה יש כ- 6000 איים שאל חלק מהם יש תעבורה באמצעות מעבורות. נסיעה במעבורת זו היא חוויה נהדרת ומומלצת. יש לוח מסודר על מסלולי הנסיעה והזמנים. עם כרטיס עיור התשלום לי ולבעלי הוא חצי מהמחיר הרגיל. מקומת החנייה עולים לקומת הנוסעים במעלית. המעבורת נוחה. הנסיעה מענגת ויש שרותים נגישים (שירותי נכים) מצוינים.

טיסות

מי היה מאמין??? חברת Air Canada מאפשרת לבעלי תעודת עיוור לטוס יחד עם מלווה בתוך קנדה וארה"ב, למעט הוואי, בכרטיס אחד בלבד. יש תוספת של המיסים. כמובן שהשתמתי בזכות זאת כמה פעמים וזה עובד היטב ללא שום קשיים.

ניידות ברחובות

ואנקובר בנויה בצורה מאוד נוחה לנוהגים בה וגם להולכי הרגל לא מסובך. ישנם מספר צירים מרכזיים מצפון לדרום שיש להם שמות וממזרח ומערב לרחובות יש מספרים. בעיר התחתית לכל הרחובות יש שמות. היכן רשומים השמות ???

זמן הסריקה שלי למצוא היכן מסתתר שמו של הרחוב ארכה כמה דקות ואז... גיליתי! צמוד לרמזור למעלה רשום שם הרחוב. זה ככה בעיר התחתית. חציית הכביש מאוד נוחה. בהתחלף הרמזור נשמע ציפצוף. הצפצוף שונה בהתאם לכיוון. מצפון לדרום צפצוף קו-קו וממזרח למערב צפצוף ציף-ציף. לזה הגענו גם בארצנו במקומות מסוימים.

ברוב המקומות המיועדים לחציה אין מדרכה והמרקם התשתיתי שונה כך שברור מאד לאדם עיוור שהגיע למקום חצייה. בנוסף ישנם על הכביש שני פסי חצייה מודגשיים ממש מול הרמזור. לי זה מאד עוזר כדי להתמקם במעבר חצייה מול הרמזור של הצד השני. הולכי הרגל בואנקובר הם מלכים. יש להם תמיד זכות קדימה גם אם החליטו לחצות שלא במעבר חצייה. (זה כמעט ולא קורה).

קולנוע

הכניסה לבתי קולנוע מסוימים היא חינם למלווה של אדם עם מוגבלות שיש לו כרטיס מיוחד. הוצאתי לשם כך כרטיס מיוחד המאפשר כניסה גם לאתרים נוספים לפי רשימה עירונית או אזרית.

בהזמנת כרטיס למופע דרך אתר האינטרנט ראיתי שלאדם עם מוגבלות יש אפשרות לטלפן למספר טלפון מיוחד אם אין באפשרותו להזמין כרטיס מתאים באתר. באולמות ישנו מקום מיוחד לכיסאות גלגלים.

תיאטרון

שני תיאטראות מומלצים: תיאטרון Orpheum ותיאטרון Queen Elizabeth. בשני התיאטראות יש הופעות מצוינות. שניהם נגישים. המעליות מהכניסה מובילות אותך למקום מושבך הנגיש שהוזמן מראש. אנשים כבדי שמיעה יכולים להזמין במלתחה עזרים מתאימים ללא תשלום נוסף.

מוזיאונים

יש שני מוזיאונים עיקריים שאני פוקדת. הגלריה לאומנות של ואנקובר מעניינת מאוד! והמוזיאון האנתרופולוגי שלו אני ממש מכורה! לשניהם אני נכנסת חינם אבל זה בגלל שנחקה איתי, כי לפי החוק זה חצי מחיר. המוזיאון האנתרופולוגי נגיש בכניסה וגם האולמות נגישים. התצוגות מרתקות ויש סיורים מודרכים מצויינים. הגלריה לאומנות של ואנקובר נמצאת בכיכר רובסון, הכיכר המרכזית של העיר בה מתקיימים כל קיץ מופעי רחוב. הסמן שלי למציאת הדרך אליה היא חנות Sears שהשלט שלה גבוה ובולט ומשם 5 דקות הליכה לגלריה. הכניסה ללא מדרגות. האולמות נגישים אך לא מספיק מוארים. יש תערוכות קבועות בקומות העליונות אליהן מובילה מעלית. יש סיורים מודרכים שניתן לברר מידע עליהם במודיעין של המוזיאון. הסיורים ניתנים חינם.

גנים ציבוריים

Vanduzen

גן מקסים, לא גדול, נעים, נוח להסתובב בו. הגן שונה במראהו בכל עונה מעונות השנה. דמי הכניסה עם כרטיס עיוור חצי מחיר. הכניסה לגן נגישה והגן כולו נגיש, כולל השירותים והמסעדה. בכניסה לגן אפשר לקבל בהשאלה, חינם, כיסא גלגלים. האתר כולו עם שבילים נוחים לניידות. למשתמשים בעזרי הליכה יש אזהרה שייתכנו מהמורות קלות בחלק מהשבילים בגן.

Queen Elizabeth Park

פארק די גדול עם הרבה מדרגות עולות ויורדות. ניתן להסתפק בכניסה לבית הקפה המצויין שהנוף ממנו יפה, כל ואנקובר פרושה לפניך. הכניסה לפארק נוחה. מספר מדרגות וכמובן מעקה. בית הקפה ללא מדרגות. בחורף יושבים ליד האח המבוערת לשתיית שוקו חם ובקיץ אתם מוזמנים למרפסת שמול הנוף.

Stanley Park

ה.....פארק המפורסם של ואנקובר יושב על שפת האוקיינוס. ניתן להגיע אליו באוטובוס שיוצא מהעיר התחתית ולרדת בכל אחת מהתחנות שבהן האוטובוס עוצר. יש 3 תחנות וכל אחת שווה עצירה וטיול. אני שוטטתי לבד. עצרתי בתחנה הראשונה והלכתי עם נחקה לאורכו של מסלול מאוד נוח ללא מכשולים שכולו מסלול המשקיף על האוקיינוס. אבדוק עם בוא הקיץ את התחנות האחרות. בעלי ואני נוהגים לצעוד לאורך האוקיינוס ליד הפארק. המסלול ישר ללא מהמורות והולכים בו ללא בעיה. הוא אף מתאים להליכה עם כיסא גלגלים. בתוך הפארק יש מסלול אומנות שעדיין לא חקרתי. יתרונו שאפשר לחוש את המוצגים שהם כולם מאמא טבע. בתוך הפארק נמצא האקטואריום. מוזיאון מעולה עשוי בצורה מרשימה לקטנים וגם לגדולים. הכניסה עם תעודת עיוור חינם. האולם המרכזי נגיש ללא מדרגות, חשוך, אך המוצגים מוארים על מסכים אינטראקטיביים ואין בעיה לקרוא את ההסברים. אם חשקה נפשכם לצפות בלהקת הלווייתנים זה דורש טיפוס מדרגות. שווה!

עד כאן חברים וחברות יקרים, ועוד היד נטויה לחקור ולבדוק את המקומות הנוספים ורמת נגישותם בזמן שעוד נותר, לאסוף עוד טיפים ורעיונות שניתן יהיה ליישם גם אצלנו. זה נעים, זה מקל, ומעל לכל זה מראה על חשיבה של שילוב האדם עם המוגבלות בחברה עם המון כבוד...